

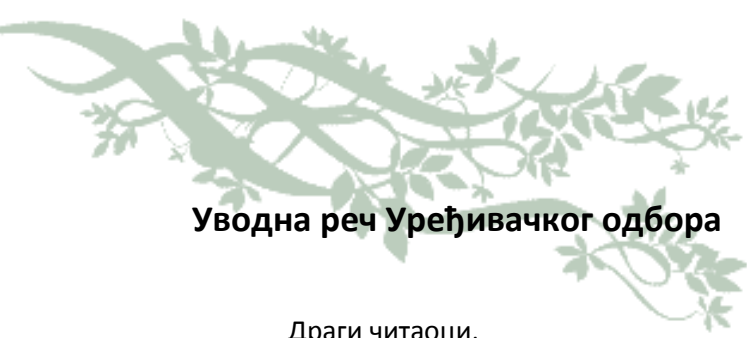
АЛАС

ЧАСОПИС УЧЕНИКА ДЕВЕТЕ ГИМНАЗИЈЕ
„МИХАИЛО ПЕТРОВИЋ АЛАС“

БРОЈ 3/4

ЈУН 2014.

Уводна реч Уређивачког одбора

Драги читаоци,

И у овом броју *Аласа* имаћете прилику да боље упознате Девету гимназију и њене ученике.

Сазнаћете нешто више о Оријенту од ученика З₇. Опера „Набуко“ и ФЕСТ биле су само неке од манифестација које су „деветари“ у овом полугодишту посетили. Видећете и како су у нашој школи обележени Осми март и школска слава.

Поносимо се нашим такмичарима, а посебно онима који су нас представљали на међународним олимпијадама знања.

Сугестије и материјал за часопис увек су добродошли, зато нам пишите на мејл casopis.deveta@gmail.com.

Уређивачки одбор *Аласа*
Алекса Јовановић З₄
Светлана Миловановић
Наташа Марковић Атар

ИМПРЕСУМ

Издавач

Девета гимназија „Михаило Петровић Алас“
Гоце Делчева 41, Нови Београд
Телефон: 011/3193-352 Факс: 011/2601-292
Интернет презентација: www.devetaninmoxija.edu.rs

Главни уредник и техничка обрада

Алекса Јовановић III₄

Уређивачки одбор

Наташа Марковић Атар, професор српског језика
Светлана Миловановић, професор српског језика

Број 3/4, јун 2014. год.

Сарадници

Ана Јокић, проф. српског језика
Невена Нешковић, проф. српског језика
Миланка Васиљевић, проф. српског језика
Драгана Петровић, проф. српског језика
Снежана Полугић, проф. филозофије
Милка Ивић, проф. географије
Златинка Бумбић, педагог

Олга Петровић (слика са насловне стране), Марко Павловић, Никола Миличевић, Марија Делибашић, Јован Шумарац, Милош Дограјић, Немања Пеић, Сања Савић, Јелена Шћекић, Милош Добрић

Садржај

Филозофи на делу 14

Наши
такмичари 12

Аласов кутак 10

Вештина решавања
конфликта 8

ФЕСТ 6

Оријент 4

Оријент

Оријент... Прве помисли на оријент су растројство чула, мирис ружа и тамјана, свила и кадифа, персијски теписи... Међутим, оријент је за нас, ученике одељења 3₇, постао нешто много више – изазов.

Рођена као идеја професорке географије Милке Ивић, презентација *Оријент* оживела је 28. маја великим трудом и напором ученика 3₇.

Примамљива тема, прегршт идеја и снова, снажна воља и одлучност за остварењем заједничког пројекта, крепили су наш дух и инспирисали нас да останемо упорни и истрајни у реализацији ове презентације. Оријент је вечита инспирација човека, што је потврдио и сам Иво Андрић: „У балканском човеку су сједињени европски дух, источњачки мистицизам и инстинкти оријента. Уметнички симболи Балкана су најчешће древни пут, река, мост, хан и крчма, манастир и огњиште, сеобе и деобе, стара мајка и проклета авлија.”

Започели смо дуге и озбиљне припреме које су најпре подразумевале проналажење литературе за ову, нама не довољно познату, тему. Њена мистичност и посебност чиниле су нашу презентацију неизвеснијом, а нас храбриле да се добро покажемо. Упоредо са усавршавањем текста и концепта презентације, радили смо и на њеној промоцији. Занимљив пано који су направили наши другари Наташа и два Душана, био је први прави позив упућен ученицима и професорима наше гимназије. Побринули смо се и да свечану салу наше школе украсимо разним предметима и оријенталним украсима, али и да ми, презентери и домаћини, изгледамо што уверљивије у свом наступу. Изнајмили смо костиме из Народног позоришта и пронашли спонзоре за слатки део – дегустацију специјалитета Истока. Након три месеца напорних припрема и проби на којима су радили многи ученици нашег одељења заједно са професорком, презентација је коначно угледала светлост дана.

Двадесет осмог маја кренули смо са припремама од раног јутра. Постављање декорације и сценографије, испробавање костима и шминкање трајали су сатима, паника и еуфорија су постајале све веће.

Завршили смо са последњом пробом, упалили миришљаве штапиће и, обучени у необичне и раскошне костиме, заузели своја места. У том кратком времену пред наступ, који је за нас био читава вечност, кроз главу су нам пролазиле многобројне мисли. Знали смо да ћемо за који тренутак наступити пред око 150 људи, одиграти можда једну од најважнијих улога у свом животу и добити афирмацију сложеног одељења.

Тако је и било... Сала се пунила, температура нагло расла, а наша срца куцала су све брже. И коначно, наступио је тај тренутак славе. Све очи су биле упрте у нас, као и све камере и фото-апарати. Већ је било 13 часова и 18 минута. Почели смо.

„Оријент је израз који је настао од латинске речи **oriens** што значи исток, а односи се на културу земаља азијског континента, тј. на Источни свет.“ Овом реченицом наша другарица Кристина започела је своје излагање и приближавање Оријента ученицима и професорима наше школе. Друг Иван је потом објаснио

значај Оријента за културу читаве Европе. Арапски изуми „од кафе до шаха“, као што су алгебра, први робот (13. век), pin hole камера, вакцина, шприц за инјекције, хируршки инструменти, ветрењаче 500 година старије од европских, па добран, извршили су пресудан утицај на развој цивилизације.

Страхиња нас је затим увео у свет архитектуре, говорећи о најстаријој Куба џамији у Медини. Научио нас је и да оријентални град има два дела – исламски и европски, да је медреса висока исламска школа која је углавном подизана као задужбина, да се шедрван (водоскок) користи за узимање абдеста – верског чишћења, тј. умивања пре молитве, да је кућа била подељена на два дела – мушки (селамаук) и женски (харемлаук), да је главна просторија у оријенталној кући диванхана – место за окупљање...

Оријентална архитектура је оставила свој печат и на Балкану, што можемо приметити ако прођемо поред кафане „Знак питања“, обиђемо Конак кнеза Милоша или кнегиње Љубице или пак сагледамо мост на Дрини у Вишеграду.

Велику пажњу привлачи и оријентална уметност заступљена у нарочитој декорацији ентеријера и изради употребних предмета. За прављење накита користи се техника филигран, док су Арапи за декорацију и полирање керамике користили технику *минаи*. Исламска уметност се углавном базира на лепом исписивању текста – калиграфији и сликању мотива биљака – арабескама. Ипак, вероватно најзанимљивије место у оријенталној уметности заузимају персијски теписи, који су чувени по својој изради и необичним шарама.

Након Страхињиног и мог дугог и занимљивог излагања о архитектури и уметности, уследила је дугоочекивана музичка тачка. Песма *Русе косе цуро имаш*, коју су извели Немања и Јована заједно са својим другарима из Музичке школе „Коста Манојловић“, измамила је свима осмехе на лице и атмосферу у сали довела до усијања. Представљање кухиње Истока започеле су Мирјана и Антонија реченицом: „Мистериозна вештина сједињавања различитих зачина и арома који утичу на сва чула у основи је кухиње Оријента.“ Након набрајања специјалитета као што су јагњетина, мантије, хумус, долме, бурек, турске баклаве, разумели смо шта су њих две желеле да нам кажу. Ту није био крај – уследиле су и слике ратлука, турске кафе и чаја, бозе и салепе, као и наших традиционалних јела преузетих са Истока, попут сарме, пилава, кавурме и ајвара.

Пажњу са хране и гладних стомака накратко је успела да одвуче оријентална плесачица Ениса Имамовић, ауторка књиге *Уметност оријенталног плеса*. Њеним наступом завршило се наше четрдесетминутно излагање о култури Оријента.

Прво што смо након успешне презентације приметили јесу насмејана и задовољна лица у публици. Нарочито задовољна и поносна била је професорка Милка која нас је све време пратила у овом пројекту и непрестано подржавала.

Гледаоци су затим прилазили столу са послужењем где су се налазиле баклаве различитих укуса из ресторана „Ханан“, ратлук чувеног бомбонције Босиљчића, као и разне пите и слаткише које је припремила професорка Милка.

Пуна сала показала нам је да смо урадили велику ствар. Задовољство које смо осећали било је највећа потврда да можемо све ако смо сложни.

Марија Делибашић 37

Није све црно-бело

Међународни филмски фестивал, познат као ФЕСТ, одржан је по 42. пут у Београду од 28. фебруара до 9. марта 2014. године. Гледаоцима су понуђени врхунски филмови, како домаћи, тако и европски и светски.

Први ФЕСТ био је организован од 8. до 16. јануара 1971. године под слоганом „Храбри нови свет“, а отворен је филмом „Меш“ Роберта Алтмана, приказаним у Дому синдиката. На том фестивалу била су приказана 73 филма у пет биоскопа у граду, а целокупан програм је био замишљен као пресек најбољих филмова те сезоне.

Током наредних година ФЕСТ је постајао све популарнији јер су на њему приказивани светски класици и најбољи филмови, као што су „Одисеја 2001. у свемиру“ и „Паклена поморанџа“ Стенлија Кјубрика, „Кум“ Френсиса Форда Кополе, „Лет изнад кукавичјег гнезда“ Милоша Формана и други. У историју овог фестивала уписани су и многобројни светски глумци и редитељи који су били гости фестивала: Роберт де Ниро, Софија Лорен, Харви Кајтел, Бернардо Бертолучи, Милош Форман, Џони Деп и др. Филмови који су се приказивали на ФЕСТ-у, а касније и у биоскопима, имали су назнаку „Приказано на ФЕСТ-у“, што је била одлична препорука гледаоцима.

Овогодишњи ФЕСТ био је обележен слоганом „Није све црно-бело“ и најбољим филмовима из 2013. године. Издвојићемо филмове награђене Оскаром: Оскар за најбољи филм „Дванаест година ропства“ Стива Меквина, „Пословни клуб Далас“ Жан-Марка Валеа, за који је Метју Меконахи добио Оскара за најбољу мушку улогу, „Она“ Спајка Џонза, добитник Оскара за оригинални сценарио, „Велика лепота“ Паола Сорентина, добитник Оскара за најбољи страни филм, „Несрећна Џасмин“ Вудија Алена за који је Кејт Бланшет добила Оскара за најбољу женску улогу. На овогодишњем ФЕСТ-у публика се интересовала и за филмове Џима Џармуша, Браће Коен, Веса Андерсона и других режисера.

„Она“ – љубав у модерно доба

Дугачак је низ сјајних филмова приказаних на овогодишњем ФЕСТ-у. Ми смо гледали неколико њих и нисмо могли издвојити најбољи. Програм је обиловао разноврсним остварењима: од нових филмова старих мајстора попут Вудија Алена („Несрећна Џасмин“) и Џима Џармуша („Само љубавници опстају“) до мање познатих, али не лошијих, дела младих европских режисера. Ипак, можда је за младе људе, дакле и деветаре, најинтересантнији филм „Она“, ново остварење америчког режисера Спајка Џоунза, познатог по оригиналним и хваљеним филмовима „Бити Џон Малкович“ и „Адаптација“. Многи критичари су прогласили филм „Она“ за један од најбољих у протеклој години, а на овогодишњој додели Оскара освојио је награду за најбољи оригинални сценарио.

Филм приказује догађаје и људе у Лос Анђелесу у блиској будућности. Технологија је веома унапредовала, а људи су се још више отуђили једни од других. Произведен је први оперативни систем са вештачком интелигенцијом. Филмски јунак Теодор јесте усамљен човек који је управо прошао кроз раскид дугогодишње везе. Он купује оперативни систем у нади да ће тиме наћи некога за разговор. Убрзо сазнаје да његов оперативни систем има женски глас и да се зове Саманта. Његове интелектуалне способности су много веће него људске – у стању је да прочита огроман број информација и обави бројне послове у делићу секунде. За Теодора је Саманта благо – она је ту да обавља његове послове, одговара на мејлове и подсећа га на састаке... И много више од тога – она му је пријатељ, посвећује му пажњу и слуша док он прича о својим проблемима. У почетку су јој емоције стране, али убрзо од Теодора сазнаје много о њима. Саманта се мења и напредује из минута у минут, постаје осетљива, забавна и пуна разумевања. У њој Теодор проналази оно што није могао наћи међу другим женама и њихова „веза“ брзо прераста у љубав. Док је њихова „веза“ у почетку срећна и испуњена, гледаоцу се намеће питање да ли апарат високе технологије ипак може да замени човека? Ако је лакше успоставити везу са вештачком интелигенцијом, него са другим људима, емотивним и компликованим, да ли она може да опстане?

Овај филм Спајка Џоунза, иако смештен у доба развијеније технологије од данашње и испуњен свим модерним апаратима, приказује људе и њихове односе. Истражује жељу људи да се повежу једни са другима, као и тешкоће на које притом наилазе и које сами себи праве. Истина јесте да нас управо често раздваја и удаљава технологија, осмишљена да нас зближи и олакша нам комуникацију. Данас, нажалост, више времена проводимо „четујући“ са пријатељима преко друштвених мрежа, него што се виђамо с њима. Управо зато, док гледате филм, лако заборавите да је он смештен у будућност. Хоакин Феникс, који глуми Теодора, сјајан је у улози изгубљеног човека који ни сам не зна шта жели. Скарлет Јохансон позајмљује глас Саманти и на неки начин има још тежи посао: она нам само својим гласом саопштава сваку емоцију, расположење и тежњу оперативног система да сазна како је то бити људско биће. Уз одличан сценарио, режију и глуму, ова прича нам делује веома уверљиво и зато је није тешко разумети и препознати се у њеним ликовима. Тема филма је врло актуелна у данашње време, а његова порука успева да остане универзална. Саветујемо вам да не пропустите овај филм који убрзо стиже у наше биоскопе.

Јован Шумарац 4₄

Милош Дограјић 4₄

Вештина решавања конфликта

Конфликти су стари колико и човечанство и неизбежна су појава у нашим животима. Реч која на најједноставнији и најпрактичнији начин описује конфликт јесте *сукоб* и односи се на мотиве. Под тим се најчешће подразумевају сукоби унутар једне групе (конфликти у групи), сукоби између два човека (интерперсонални конфликти) и унутар једне особе (интраперсонални конфликти).

Као школски педагог често се сусрећем са различитим врстама конфликта, али ми сада није намера да пишем о њиховој природи, већ желим да упутим неколико (надам се) корисних сугестија о томе како да их што лакше превазиђемо и решимо.

Због чињенице да често попримају ескалаторни карактер јер се њима неадекватно управља, постоји заблуда да су конфликти увек негативна појава. Конструктивним прилазом њиховом решавању они могу постати и основа прогреса, сазревања и личног развоја. Додуше, мало ко од нас је у стању и да помисли на то у тренуцима док смо целокупним бићем усредсређени на конфликт (посебно уколико су укључене јаке емоције). У тим ситуацијама подсећамо на изгубљену особу у шуми која се, покушавајући да пронађе решење, само још више врти укруг. Иако смо свесни чињенице да нам други без нашег учешћа не могу решити проблем, о ономе што нас у тим околностима мучи можемо поразговарати са особом у коју имамо поверења и која ће нам помоћи да целокупну ситуацију сагледамо објективније.

Конфликт треба решавати онда када се он појави јер се неће решити сам од себе. Игнорисање и одлагање његовог решавања додатно компликује ситуацију.

Први корак у конструктивном разрешењу конфликта је *дефинисање проблема* – шта нам је реално проблем, а шта смо у бесу и узбуђењу додали сами. Проблем треба анализирати, добро разумети и установити због чега је настао. Ако има више разлога који су довели до проблема, нужно је изабрати онај за који мислимо да је најважнији.

Други корак је *слушање и разговор о проблему*. Слушајмо себе и другу особу са којом смо у сукобу. На овом месту мисли се на активно слушање, које подразумева не само да чујемо оно што наш саговорник говори, већ и да разумемо његове потребе, очекивања, осећања. Такође је неопходно да освестимо себи и саговорнику шта је то што ми мислимо и осећамо. Када се ставимо у позицију друге особе, лакше ћемо сагледати а тиме и решити проблем. Треба искрено рећи шта нам смета у понашању или размишљању друге особе из тзв. ЈА позиције. Увек је боље говорити о томе шта ми осећамо и какве последице има на нас понашање неке особе, него да оптужујемо особу да има неке лоше особине, јер нападом на другог изазивамо његову потребу да се брани и да можда одговори нападом. Зато ћемо уместо: „Ужасно се понашаш“, некоме радије рећи: „Мени смета твоје понашање“, а када не мислимо исто као нека особа, нећемо рећи: „Твоје мишљење је глупо“, већ: „Не слажем се са твојим мишљењем“. Овим ми не „нападамо“ личност, тј. особу, већ проблем или понашање. Казивањем о последицама нечијег понашања на наше стање можемо изазвати саосећање и побудити осећања одговорности и спремности да та особа промени нешто у свом понашању. Такође је веома битно да и сами преузмемо одговорност за своје поступке.

Без обзира на то о којој врсти конфликта се ради, искрен разговор о проблему без међусобног окривљавања нејефикаснији је и најбржи начин решавања проблема.

Трећи корак у конструктивном разрешењу конфликта је *проналажење решења* којим ће бити задовољне обе стране у сукобу. Пошто је то веома тешко, морамо схватити да је прихватљиво решење за обе стране најчешће компромис.

Конфликти су део свакодневног живота, а како ће утицати на нас зависи од нас самих, тј. од начина на који их решавамо.

Конструктивним приступом конфликтима можемо доносити квалитетне одлуке, подстицати сопствени раст и развој и унапредити живот у целини.

Будимо толерантни, самокритични и имајмо више разумевања једни за друге!

Златинка Бумбић, педагог

Аласов кућак

Друштво „Суз“

У јануару 1896. Г. Мика је своје прво „свирачко друштво“ проширио у оркестар осредње композиције са повећаним бројем виолина и брачева, једним челом, још једним контрабасом и другим инструментима. Тада је оркестар имао 12 чланова. На првом састанку Мика је предложио да друштво узме назив „СУЗ“ и да установи своју славу. С новом композицијом чланова Мика је држао нарочите састанке у кућама појединих чланова ради вежбања, како би сви схватили манир његовог свирања и његових скала, односно интонација. Основни тон Микиног свирања био је виши од основног тона ноталне музике. Микино свирање имало је пет интонација са овим називима: „суз“ (одговара интонацији Ц-дур), „кркалеска“ (Д-дур), „дур“ (Г-дур), „реп“ (Е-дур) и „реп од репа“ (Ф-дур).

Чланови друштва били су стални. Само у случају да неки члан буде премештен из Београда, или на случај смрти кога члана – упражњено се место попуњавало избором кандидата. Мика је примао само оног кандидата за кога он и чланови знају: да је неоспорно поштен и честит, да је савршен свирач, да је севдалинске природе, да је спреман доћи на састанак у свако доба и без поговора, кадгод буде позват.

Микин репертоар био је врло обилан. Бројао је преко 700 мелодија народних игара, 240 мелодија народних песама и око 90 других народних мелодија са целе територије Југославије. Од тога броја, преко 300 мелодија народних игара давно су биле већ изостављене из праксе и ниједна свирачка дружина није их свирала, осим Микине. То су, међутим, компликованије композиције и ванредно пријатне и севдалинске. Да би се и оне сачувале од заборава, Мика је у јесен 1940. г. на молбу управе Београдског радија, са неким члановима Друштва 15-20 дана узастопце свирао те заборављене мелодије у студију, где су преношене на грамофонске плоче. И кад је већ све било готово, избио је рат и приликом бомбардовања разорењем Београдског радија, разорене су и те плоче. Том катастрофом и смрћу Микином (1943) све оне лепе народне мелодије предате су дефинитивно забору.

По повратку Микином из заробљеништва, у три маха сазивао је четири последња члана на интимне састанке за време окупације (1942). Говорило се о обнављању друштва „Суз“, што је он веома јако желео. Уговорено је са изабраним новим члановима: да се први састанак нове екипе одржи свечано, чим наша држава буде ослобођена немачке окупације, и он је једва чекао да се та прилика укаже. Но, он није дочекао тај радосни дан; а на годину дана после њега умро је још један од најглавнијих чланова друштва. Од предратне екипе сада су у животу још свега два члана.

Преузето из књиге „Мика Алас: белешке о животу великог математичара Михаила Петровића“, коју су написали Милутин Миланковић и Јеленко Михаиловић; Београд, Ведес, 2005; штампано према првом издању 1946. године

Опера „Набуко“

- у посети Народног позоришта

Дана 2. фебруара ове године изведена је опера „Набуко“ у Народног позоришта којој је присуствовала група ученика из два одељења трећег разреда наше гимназије. Главни покретач и организатор био је Душан Радујко, ученик 3₂.

Опера „Набуко“ је 1841. премијерно изведена у миланској „Скали“. Написао ју је и компоновао тада 26-годишњи Ђузепе Верди. Она се сматра првим значајним делом у богатом стваралаштву овог непревазиђеног класика опере белканто. Овим делом је, по сведочењу самог Вердија, уистину почела његова уметничка каријера.

Ово је потресна прича о гордости људи и њиховим илузијама о моћи, који на најсуровији начин спознају горку истину о својој ништавности и безначајности у односу на природу и Бога. Испричана је кроз призму страдања и вавилонског ропства јеврејског народа. Узбудљивим композитним деловима и аријама, као што су чувена Абигајлина арија и „Хор Јевреја“, дочаравају се напетост и грандиозност приче, као и трагедије појединаца. Крај опере је дочекан бурним аплаузом и овацијама пуне Велике сале Народног позоришта.

Улоге су тумачили врхунски уметници: Никола Мијаиловић као Набуко, Иван Томашев као велики првосвештеник Захарије, Ненад Чича у улози Исмаила, нећака јерусалимског краља, Сања Керкез као амбициозна и бескрупулозна робинја Абигаила и Љубица Вранеш као Набукова ћерка Фенена. Поред одличног наступа Ивана Томашева, права звезда вечери била је Сања Керкез, која је феноменалним певањем арија задивила публику. Иако има насловну улогу, Набуко је оставио слабији утисак од осталих ликова.

Изузетно повољне цена карата, које су нам дате у склопу групне посете (150 динара), још један су доказ да су само наша незаинтересованост и одсуство потребе да посећујемо културне манифестације криви за тешко и чемерно стање у нашем културном животу. Исто то важи и за цело друштво.

На срећу, велика заинтересованост за ову оперу даје аутору овог текста наду да са новим генерацијама младих, амбициозних и свестраних људи, препород у уметничкој слици наше земље може доживети препород.

Марко Павловић 3₁

Наши успешни такмичари

Ове школске године многи наши ученици су учествовали на бројним такмичењима у организацији Министарства просвете, Републичког центра за таленте, као и на међународним такмичењима. Пласман на републичка и међународна такмичења представља велики успех за њих саме, њихове наставнике и нашу школу. Заслужили су да њихова имена буду објављена у овом броју „Аласа“ и тако буду подстрек друговима да се одваже и у наредним годинама придруже овим успешним ученицима.

Српски језик и језичка култура

Наталија Ђорђевић 1₆, **прво место**
 Јована Стефановић 1₈, **треће место**
 Јована Антић 1₁
 Сара Атар 1₂
 Маја Црномарковић 1₅
 Оливера Крњајић 1₈
 Сања Савић 3₅, **прво место**
 Маша Миљуш 3₂, **треће место**
 Марко Павловић 3₁
 Јована Мирјанић 4₂, **друго место**
 Анђела Петронић 4₂

Књижевна олимпијада

Јелена Радосављевић 1₁, **треће место**
 Николина Дуброја 1₂
 Данијела Живковић 1₇

Латински језик

Стефан Димитријевић 1₃
 Војислав Томашевић 1₈
 Мирјана Попадић 2₁

Енглески језик

Данило Карталовић 4₄
 Никола Расулић 4₄
 Јован Шумарац 4₄

Руски језик

Анђела Петронић 4₂, **друго место**

Немачки језик

Тијана Станић 4₇, **прво место**

Историја

Алекса Стаменић 1₂, **прво место**
 Јелена Радосављевић 1₁
 Матеј Дамјановић 1₇
 Марија Милошевић 2₃
 Јелена Радић 3₃, **прво место**
 Стефан Димитријевић 3₆, **треће место**
 Катарина Кучук 3₈
 Драгиша Тмушић 4₁, **треће место**

Математика

Јелена Ђоковић 1₇, **прво место**
 Анастасија Јаблановић 1₅, **похвала**
 Милица Подкрајац 1₅, **похвала**
 Ирена Ремовић 1₃
 Војислав Томашевић 1₈
 Алекса Јовановић 3₄, **треће место**
 Валентина Балинт 3₆, **похвала**
 Филип Благојевић 3₄
 Бранислав Рајић 3₅
 Петар Ковачевић 3₈
 Павле Ђоровић 4₆, **друго место**
 Душан Павловић 4₅, **похвала**
 Ивана Томић 4₇, **похвала**
 Мина Татић 4₈

Информатика

Никола Јовановић 3₈, **треће место**

Математички турнир у организацији МД „Архимедес“

Јелена Ђоковић 1₇, **похвала**
 Младен Станковић 2₅, **трећа награда**
 Иван Животић 3₈, **похвала**
 Душан Павловић 4₅

Физика

Наталија Ђорђевић 1₆, **прво место**
Војислав Томашевић 1₈, **друго место**
Алекса Макљеновић 1₇, **треће место**
Ана Пастор 2₅, **треће место**
Алекса Јовановић 3₄
Стефан Бастајић 3₅
Никола Јовановић 3₅
Петар Стаменковић 4₇, **прво место**
Исидора Мумин 4₆, **трећа награда**
Мина Татић 4₈

Хемија

Кристина Вукајловић 1₅
Алекса Јовановић 3₄, **треће место**

Биологија

Сара Станковић 1₅
Петар Станимировић 1₇
Тања Ненадовић 2₄
Лара Самарџић 2₅
Алекса Јовановић 3₄
Валентина Балинт 3₆
Марко Дмитровић 4₆, **треће место**
Марија Малинић 4₃
Алекса Ратарац 4₅
Марина Перић 4₆
Ђорђе Вукмировић 4₇
Ивана Џиновић 4₈

Српска олимпијада филозофије

Марко Дмитровић 4₆, **прво место**
Мирјана Коњиковац 4₂

Географија

Немања Цветковић 3₄, **прво место**

НИС-ова Олимпијада из руског језика

Анастасија Јаблановић 1₅, **друго место**
Милица Калањ 2₄, **прво место**

Српска физичка олимпијада

Исидора Мумин 4₆
Петар Стаменковић 4₇

Српска хемијска олимпијада

Алекса Јовановић 3₄

Hippo – International English and Italian Language Competition

Марија Јевтић 2₇, (италијански језик),
друго место
Василије Месаровић 3₂, (енглески језик),
прво место
Уна Мишковиц 3₈, (енглески језик),
треће место

Baltic Sea Philosophy Essay Competition 2013.

The International Philosophy Olimpiad 2014.
Марко Дмитровић 4₆

Свим ученицима честитамо на постигнутим резултатима.

Наташа Марковић Атар, школски библиотекар

Филозофи на делу

Како се приближио крај школске године, ево да мало сумирамо резултате.
 Кад нико други неће, морамо сами да се хвалимо.
 Ове године учествовали смо на три такмичења.

1. У новембру 2013. године Зрењанинска гимназија била је домаћин такмичења у писању есеја на енглеском језику, које се одржава под покровитељством Унескове Међународне асоцијације *Baltic Sea Net* и Финске асоцијације професора филозофије. Девету гимназију представљали су Ивана Џиновић из 4₇ и Марко Дмитривић из 4₆. Ово такмичење било је корисно као припрема за Филозофску олимпијаду.

2. У суботу, 22.3.2014. године, у Гимназији у Пожаревцу одржана је Српска олимпијада филозофије, која је део званичног календара такмичења у организацији Министарства просвете. Нашу школу представљали су Мирјана Коњиковац из 4₂ и (опет!) Марко Дмитривић из 4₆. У јакој конкуренцији Марко је постигао изузетан успех и освојио прво место у Србији. Такмичари су писали есеје о заданим темама, на енглеском језику. Ово такмичење је део квалификација за Међународну филозофску олимпијаду која је ове године организована у Литванији.

Тим поводом је 25.4.2014. године у свечаној сали Прве београдске гимназије, у организацији Српског философског друштва, одржана додела признања награђеним ученицима: првопласираном – нашем Марку, и другопласираном – ученику Прве гимназије Андрији Шаренцу. Награде је уручио председник Друштва Слободан Кањевац.

После доделе награда професор филозофије Александар Стевановић повео је са ученицима разговор о теми *Шта је суштина образовања?*, демонстрирајући сократовски дијалог. Међутим, прилично се изненадио, јер није очекивао тако зреле саговорнике, који су побрали симпатије публике.

3. После велике неизвесности како ћемо и да ли ћемо уопште отићи на такмичење у Литванију (јер нико није хтео да финасира пут), школе су нам изашле у сусрет (велико им хвала!) и платиле нам карте до Вилнуса. Тако смо отишли на 22. Међународну филозофску олимпијаду. На овом такмичењу, које је трајало од 15. до 18.5.2014. године, учествовале су 42 земље из целог света. Конкуренција је била велика, али је управо зато био велики и изазов.

Међународна филозофска олимпијада (*International Philosophy Olympiad – IPO*) одржава се од 1993. године под патронатом Унеска и Фиспа. Поред популаризације филозофије, развијања филозофске радозналости, критичког и креативног мишљења, циљ ове манифестације је промишљање о филозофским проблемима у науци, друштву и уметности савременог света.

Ово такмичење такође подстиче интелектуалну размену међу младим људима из различитих земаља. Током боравка на Олимпијади организују се бројне радионице, предавања, трибине. Ипак, можда је најлепше, и најдрагоценије, дружење током та четири дана.

Овог пута нисмо освојили медаљу, али стечено искуство и нови пријатељи јесу непроцењиво вредни.

Шетња кроз Вилнус

Свечано отварање, 15.5.2014.г.

Ево и нас, у првом реду

Представљање делегације Србије,
15.5.2014.г.

Писање есеја, 16.5.2014.г.

Филозофска олимпијада одржава се сваке године а домаћини су различите европске земље.

Марко ми још увек није послао ниједну фотографију, тако да, што се тиче дружења, морате да верујете њему или мени на реч. Надам се да ће ово заинтересовати неког ученика да се следеће школске године опроба у такмичењима и освоји медаљу.

Снежана Полугић, проф. филозофије

Осмо март у 4₂

Свесно значаја Осмог марта одељење 4₂ одлучило је да организује приредбу којом би обележило овај драгоцен дан.

Захваљујући маштовитости ђака изведена је једночасовна приредба испуњена поезијом и вокално-инструменталним композицијама. Циљ окупљања поводом овог предивног дана био је оплемењивање духа, добро расположење, заједничко дружење и показивање како се срцем, лепим гласом и нежним речима може остварити музичко-поетска представа.

У овом одељењу девојке су у великој већини. Својом креативношћу значајно су допринеле богатом репертоару и самом извођењу.

Познато је да су жене (девојке) најлепша, најтајанственија и најзанимљивија бића на планети. То су 7.3.2014. године девојке из нашег одељења и доказале.

Иницијатор приредбе био је Немања Пеић, који је уметнички интерпретирао поезију највећих светских песника.

Највећа подршка Немањи за избор репертоара била је Анђела Петронић. Она је, свирајући на клавиру, отворила приредбу, пратила Немањине интерпретације и отпевала и одсвирала завршну песму.

Мирјана Коњиковац и Милена Лончарић су својим умилним и нежним гласовима отпевале три љубавне песме. Мирјана је у исто време свирала ове композиције на клавиру.

Текстове о историјату овог празника, о знаменитим женама, о срећи и љубави читале су: Даница Аћимовић, Вања Челебић, Милица Берић, Тања Стринић, Вања Брашанац, Милица Скочић и Јована Мирјанић.

На крају ове приредбе сви учесници и публика почастили су се припремљеним послужењем.

Све ово не би било могуће без одобрења и велике подршке наставника српског језика и књижевности Невене Грујичић.

Репертоар

1. *Love story* (уводна музика); клавиру: Анђела Петронић
2. *Историја Осмог марта*: Даница Аћимовић
3. *Неверна супруга* (Федерико Гарсија Лорка); песма: Немања Пеић; гитара: Лука Драгишић
4. *Истинита љубавна прича*: Вања Челебић
5. *Моја драга, Као моја мати, Кад жена заволи*; клавиру: Мирјана Коњиковац, певале: Мирјана Коњиковац, Милена Лончарић
6. *Анабел Ли* (Едгар Алан По); песма: Немања Пеић; клавиру: Анђела Петронић
7. *Познате жене које су обогатиле историју*; текст прочитале: Милица Берић и Тања Стринић
8. *My heart will go on* (музика из филма Титаник); клавиру: Анђела Петронић
9. *Текст о мајци*; читала: Вања Брашанац; гитара: Лука Драгишић
10. *Ти си моја ипак* (Матија Бећковић); читала: Милица Скочић
11. *Поподневна пјесма* (Арсен Дедић); песма: Немања Пеић; клавиру: Анђела Петронић
12. *Weiss ich in deine Augen sehe* (Хајнрих Хајне); песма: Јована Мирјанић
13. *Мамочка* (руска песма); певала и свирала: Анђела Петронић

Немања Пеић 4₂

Успешан писмени задатак

Ана Карењина у очима других ликова

Човек је одувек трагао за одговорима на питања шта чини живот испуњеним, да ли је срећа достижна и да ли смо ми, заиста, бића узвишених осећања, или наши поступци говоре супротно.

Нашу суштину чине страст, знатижеља, жеља за љубављу и узбуђењем, насупрот којих је наш разум који тежи да их умири. Растрзани смо између две природе наше личности, једне страствене, авантуристичке, дивље, која нас покреће да остваримо своје снове, и друге, мирне, спокојне, која тежи да буде у складу са друштвеним стандардима и прихваћена. Она нам не може пружити жељна узбуђења и задовољства, али нам дарује животну сигурност. Често се те две наше стране сукобљавају и доводе до личне унутрашње борбе и неодлучности. Тежимо да остваримо своје циљеве, али се, врло често, у страху од неизвесности и непознатог, задовољавамо оним што је тренутно. Испод маске срећне и јаке особе, коју приказујемо другима, кријемо се са својим неоствареним жељама, крхки и недовољно одважни да покушамо да их остваримо. Ипак, иако ретки, постоје и они други, довољно храбри да се препусте осећанима која их воде кроз живот, довољно одважни да ризикују и носе терет последица за своје поступке, у замену за моменте када су се осећали слободно, без маски и истински срећно. Ана Карењина је једна од њих. Након дуге унутрашње борбе, одлучила је да следи своје снове и оствари своју жељу да воли страствено и буде вољена, што је, као последицу, изазвало велику осуду друштва тог времена. У времену у којем је живела, жена се поистовећивала са сликом брижне мајке и верне супруге која се старала о породици и угледу, док су њене личне потребе биле занемарене. Ана се томе супротставила и дала нови значај личним жељама, што су припадници друштва који су живели строго у складу са патријархалним вредностима сурово осудили. Узимали су је за пример неверства, непоштовања брака као јединства и нечистоте, али нису знали разлог њених поступака. Она је била само жена која је желела љубав, брижност и сигурност које јој њен муж Карењин није могао дати, услед свог строгог и крутог понашања и немогућности исказивања осећања. Све оно што је желела, а што од њега није могла добити, дао јој је Вронски. Док је за Карењина Ана била мајка његовог детета и супруга у друштву, Вронски је спознао њене квалитете као жене, уздигао њену лепоту и учинио је важном у њеним и својим очима, учинио ју је, бар у једном трену, истински срећном. Међу онима који нису разумели њене поступке и жртву била је и Кити. Док је у почетку у њеним очима Ана била попут небеског бића божанске лепоте које је зрачило чистотом, својим поступком Ана је у њој изазвала само жаљење и тугу, постала је симбол жене жељне страсти и жене ниских осећања. Једна од малобројних који је нису подржавали, али је нису ни осуђивали у њеној патњи, била је Доли, њена пријатељица и жена њеног брата. Она је у Ани видела себе. Разумела ју је јер су имале исте снове, тежиле су да воле и буду вољене, само што је Ана имала довољно храбрости да ризикује, насупрот Доли, која то никада није учинила.

Толстој нам приказује Ану кроз гледишта бројних ликова која се веома разликују, чиме нам указује на замку у коју се може упасти услед осуђивања других људи. Указује нам на то да човек постаје свестан своје личности тек онда када себе погледа очима других људи.

Јелена Шћекић 2₃

Наши песници

Да сам ја

Да сам ја сунце, зраке бих пружи­ла,
Цврк­ту птица бих се придружи­ла,
Кроз капи росе бих се промоли­ла
И тако блиставу дугу створи­ла.

Да сам ја ветар, тај горски син,
Сваку воденицу и сваки млин,
Горе и поља, ма све на свету,
Посети­ла бих у једном лету!

Да сам ја море, та сила плава,
Шапат бих слушала морских трава,
На хоризон­ту бих таласе ваљала,
И златни песак на дну пребрајала.

Да сам ја звезда, ноћна прин­це­за,
Спавала бих у крошњама бреза,
А сам Месец би са мном шетао,
Све док Сунце не пробуди петао.

Да сам ја ружа што на мај мирише,
Напојила бих се пролећне кише,
С лептиром бих се данима гањала,
А ноћима бих сунчев зрак сањала.

Сања Савић 3₅

Мост

Мој мост,
Обојен бојама
Које не видим,
Има облик
Који никад нисам спознао,
А једнако је мој
И сваког дана га прелазим
Да бих видео у повијеним таласима
Одсјај нечег чудног
Што кажу људи да је моје,
И које остаје над брзим током
Поносно стамено као
Жеља за стазом неком
Преко реке далеком.
Ка чему, ка коме,
Ка смрти, ка гробу моме,
Ил' слободи
Што наду гори,
Куда овај пут мене води...

Има једна кућа
У којој ћу вечно бити странац,
А која је мој дом,
У којој сам одрастао,
И кажу бићу тако стран,
Кад умрем
Њен вечни од камена рам.
Поред храмова
Породице наше
Што у темељ камен свој узидаше,
Ја ћу бити кров и фасада камена,
Која ће бранити
Своје огњиште
Од кише и ветрова олујна.
За кога, за странце будуће,
За нове по камену линије
Ил' сигурност
За мајчине речи најмилије...

Тамо негде ме чека
Мој стари камени град
Који над водом,
Као нарцис
Улепшава се,
Вечно млад.
Он чува на једним уснама
Све приче отока,
Прљаве струје
И немирне валове промена

И хрид слави
Која је испред њега изронила.
За сузе, за грехе,
За немирне воде будуће неке,
Ил' за нечије мошти тешке
Опрост тражим зарад нове речи витешке...

Мрзим ове минуте
Што капљу
Из мог шешира...
Не,
Не волим што киша сипа
И за вратом ми спомен ставља,
Без признања
Ил' имена
Има ли животу помена.
Не,
Не волим што моја
Младост
Добија лажну старачку белину,
Нисам ни очи отворио
А већ сам попио
Животну течност отровну.
Због чега, због кога,
Зарад светла,
Ил' потреба моја младост труне,
Кога ли довека мој сан куне...

Ударало је звоно,
О, мајко божија,
О, божанствена зоро,
Хвала што је моја прича
Почела са тобом.
Са тешком ломљавом
Живот ми утка душом тананом
Над трагом земље погане
Сви боли и море моје
Сред свете хриди
Нестали су дубоко
У дубине твоје
Где сад мирно спавају
Вериге
Душа слободних,
И сваки даном
Те зенице ока плавог
Постају сјајније
Од звезда
На небу тамном.

ММ